

тъкъ и ся притекохъ къмъ тѣзи що ся давяха. Но когато гы извадихъ изъ водата, Графинята Лѣвичъ бѣше мрътва, а Волскій еще дыхаше. — Слѣдъ нѣкой день той можѣ да ся съзвземе: но бѣше оставилъ умътъ си въ дълбинътъ на езерото, и всичко бѣше забравилъ....

(Издатель И. Тодоровъ.)

